ИВАН СЪБЧЕВ
АБРАША

chitanka.info

Оприличавам Георги Абрашев, втория ас от „казанлъшките знаменитости“ на бай Петър Арнаудов, с литературния герой на Мигел де Сервантес — Санчо Панса, защото и Георги като Санчо, беше голям наивник и мечтател, с ограничени умствени способности, а по външен образ — пълно негово копие.

Ръст — между нисък и среден, възпълничък, с месести бузи и засмени миши очички, Георги Абрашев се ползваше с голяма известност в града ни. Кръстосваше с типичната си люлееща се походка всички махали, облечен с куртка, панталони и фуражка с козирка, кривната винаги на една страна. През рамото му беше преметната торбичка, в която се мъдреше къса пръчка. От време на време я вадеше, вдигаше я до устата си като свирка и си тананикаше: „Цигу-мигу!“, с което потвърждаваше и второто си фамилно име — Цигуларев.

Преживяваше от обичта, добротата и състраданието на казанлъчани. Който го види, извика го да му свърши някоя работа — я насечени дърва да пренесе в избата му, я да почисти двора му…

И Георги вършеше всичко с голямо старание и добросъвестно. Получената храна за труда си отнасяше до някое подходящо местенце в двора, разгръщаше една шарена кърпа, слагаше яденето на нея и почваше сладко, сладко да яде. Нахранеше ли се, останалия хляб и ядене връщаше с думите:

— Георги се наяде!

И нищо не беше в състояние да го накара да ги вземе със себе си.

Беше крайно ученолюбив, но неговите умствени способности му бяха голяма спирачка. Най-голямо удоволствие му доставяше да бъде в компания с ученици. Просто цял сияеше и ги питаше това-онова за учението.

Георги направо боготвореше Тотьо Чапкънов — главен учител на Калпакчийското начално училище. Той му беше дал буквар. То беше радост неописуема! Де кого срещнеше, де кого видеше, вадеше буквара от торбичката и му го сочеше:

— Георги има буквар!

А връх на неговата радост бе, когато Чапкънов му връчи свидетелство за завършен клас. Той го размахваше из целия град, прегръщаше го, милваше и пак го размахваше и викаше:

— Георги има свидетелство!… Георги минава…

А на свидетелството пишеше

Георги Абрашев Цигуларев, редовен ученик в Калпакчийското начално училище, преминава с ОТЛИЧЕН от Четвърто в Първо отделение (клас).

Следваха подпис и печат.

Голямо желание имаше Георги да бие камбаната на Новенската църква „Св. Троица“, което аз един ден удовлетворих.

Качихме се с него на камбанарията точно по обяд и над затихналия град се понесоха мелодичните и призивни звуци на камбаната.

Казвам призивни, защото навремето, понеже почти в никоя къща нямаше телефон, когато възникнеше пожар, пожарната се известяваше с камбанен звън. И наистина, само след минути, пожарната кола и няколко двуколки с бурета, пълни с вода, теглени в галоп с коне (тогава пожарната беше с конска тяга) спряха до камбанарията и зачакаха да получат информация къде е пожарът. Под камбанарията довтаса и поп Костадин, гологлав, размахващ заканително кръст в ръка.

Е, аз отнесох кавгата, но Георги беше на седмото небе. Дълго време след това, де кого срещнеше, го спираше с думите:

— Пък Георги би Новенската камбана! Бим-бам!… Бим-бам!…

Никога не съм виждал Георги разтревожен. Но един ден, гледам го настроен войнствено, крачи маршово по улицата за Новенската църква и удря един в друг като чинели два големи капака от бакърени тенджери. От време навреме се спира и вика:

— Поп Костадин има голям грях!

По-късно се разбра, че Георги си отмъщавал на поп Костадин, защото не искал да му издаде ново кръщелно свидетелство.

За около месец-два Георги изчезваше от града. Казваха, че ходел в някои далечни села. И понеже нямаше средства за пътни, Тотьо Чапкънов му беше издал удостоверение, което Георги показваше наляво-надясно, със следното съдържание:

Настоящето удостоверение се дава на Георги Абрашев Цигуларев в уверение на това, че има право да пътува безплатно по всички държавни шосета в страната и извън нея!

При едно изчезване обаче Георги не се завърна. По-късно се узна, че е прехвърлил Балкана, поседял известно време в Габрово и после се запилял, не се разбра защо, из Габровските села. И там вече следите му се губят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.